

φρόνησιν καὶ μετριοπάθειαν. Ἐπειδὴ ποτὲ δὲν προσβάλλει τινὰ εἰμῆ ὅταν τὸν ἐνοχλήσωσιν, ἀγαπᾶται παρὰ πάντων, καὶ ὅλα τὰ ζῶα τὸν σέβονται, διότι κἀγὼν δὲν ἔχει αἰτίαν νὰ τὸν φοβῆται. Ἀνεκὰθεν οἱ ἄνθρωποι εἶχον σέβας διὰ τοῦτο τὸ μεγαλοπρεπέστατον καὶ συντετώτερον πάντων τῶν ἐπιγείων ζῶων. Οἱ παλαιοὶ τὸ ἐθεώρουν ὡς θαῦμα τῆς φύσεως, καὶ ἀληθῶς αὐτὸ εἶναι ἐν ἑκ τῶν μεγαλητέρων κατορθωμάτων τῆς. Ἄλλ' ἐκείνοι ὑπερεξετίμησαν πολὺ τὰ προτερήματά του. Ἄνευ διαταγμοῦ ἀπένειμαν εἰς αὐτὸν ὑψηλὰς νοητικὰς δυνάμεις, καὶ ἡθικὰς ἀρετὰς. Ὁ Πλίνιος, ὁ Αἰλιανὸς, ὁ Πλούταρχος καὶ ἄλλοι μεταγενέστεροι συγγραφεῖς ἀπέδωσαν εἰς τοὺς ἐλέφαντας ὄχι μόνον λογικὰ ἤθη, ἀλλὰ καὶ ἔμφρον τινὰ θρησκευτικὴν, ἐν εἶδος καθημερινῆς λατρείας τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης, τὴν χρῆσιν τοῦ λουτροῦ δι' ἀγνισμόν πρὶν τῆς τοιαύτης λατρείας, ἐν πνεῦμα μαντείας, εὐλάβειαν πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἀγάπην πρὸς τοὺς ὁμοίους των, τοὺς ὁποίους συντρέχουσιν εἰς τὴν ὥραν τῆς τελευτῆς των, καὶ μετὰ θάνατον τοὺς καταβρέχουσι μὲ δάκρυα, καὶ σκεπάζουσι τὰ σώματά των μὲ χῶμα.

Ὅταν ἡμερωθῆ καὶ διδαχθῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ὁ ἐλέφας ἀποκαθίσταται ταχέως τὸ ἠπιότερον καὶ δουλικώτερον πάντων τῶν οἰκτιβίων ζῶων· ἀγαπᾷ τοὺς ἐπιμελητὰς του, τοὺς θωπεύει, καὶ προλαμβάνει τὰς διαταγὰς του. Μανθάνει νὰ καταλαμβάνῃ τὰ νεύματα καὶ νὰ ἐννοῇ τὴν ἔκφρασιν τῶν φωνῶν του. Διακρίνει τοὺς τόνους τῆς προσταγῆς, τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ ἐπαινοῦ, καὶ κανονίζει τὰς πράξεις τε διὰ τῆς συνέσεώς του. Ποτὲ δὲν παρακούει τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου του· αἱ διαταγαὶ του ἐκτελοῦνται προθύμως μὲν ἀλλ' ἄνευ βίας. Τὰ κινήματά του εἰσὶ πάντοτε μετρημένα καὶ μεσκεπιν, καὶ ὁ χαρακτήρ τε, φαίνεται, ὅτι ἀντισοιχεῖ πρὸς τὴν βαρῦτητα τοῦ ὄγκου του. Διὰ νὰ εὐκολύνῃ τοὺς ἀναβάτας του μανθάνει εὐχερῶς νὰ κλίνῃ τὰ γόνατά του. Μὲ τὴν προβοσκίδα χαιρετᾷ τοὺς φίλους του, τὴν μεταχειρίζεται εἰς τὸ νὰ σηκώῃ φορτία καὶ νὰ τὰ ἐπιφορτίζηται· ἀγαπᾷ νὰ ἐνδύεται, καὶ φαίνεται ὅτι σεμνύνεται εἰς τὰ λαμπρὰ ζολιοματά. Εἰς τὰς μεσημβρινὰς χώρας τὸν ἐνασχολοῦσιν εἰς τὸ νὰ σύρῃ ἀμάξας, ἄροτρα καὶ ὀχήματα. Ἐἰς τὴν Τόαν, λέγει εἰς περιγηγητῆς, ἐνασχολοῦνται πάντοτε μερικοὶ ἐλέφαντες ἐντὸς τῶν νεωρίων. Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπῆγα εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ὅπου ἐναυπηγεῖτο μεγάλη ναῦς, ἐκεῖ πλησίον ἦτο μία θείσις εὐρήχωρος γέμουσα ἀπὸ ξυλικῆν· μερικοὶ ἄνθρωποι δέκνουσι τὰ ἄκρα τῶν βαρύτερων δοκῶν μὲ σχοινίον, τὸ ὁποῖον δίδουσι εἰς τὸν ἐλέφанта· οὗ-

τος τὸ φέρει εἰς τὸ ζόμα του, καὶ ἀφοῦ τὸ περιτυλίξῃ κύκλῳ τῆς προβοσκίδος του τὸ σύρει ἄνευ ὀδηγοῦ εἰς τὸ μέρος ὅπου καιασκευάζεται τὸ πλοῖον, φθάνει μόνον νὰ τοῦ δείξωσι τὸ μέρος, ἅπαξ. Ἐνίοτε σύρει δοκοὺς τόσον μεγάλας, ὥσε εἰκοσιν ἄνθρωποι δυσκόλως ἤθελον δυνηθῆ νὰ τὰς κινήσωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξέπληξεν ἐστὶ μάλλον, ὅταν ἄλλαι δοκοὶ ἐμπόδιζον τὴν διόδον, αὐτὸς ὕψονε τὰ ἄκρα τῶν ἰδικῶν του δοκῶν διὰ νὰ ἐμπουέσωσι νὰ περάσωσιν εὐκόλως ὑπεράνω τῶν κατὰ γῆς· κειμένων· ἠδύνατο ὁ ἐμπειρότερος τῶν ἀνθρώπων νὰ τὸ κατορθώσῃ καλῆτερα; Ὅταν ἐργάζεται ὁ ἐλέφας, ἔλκει μὲ ὑπομονὴν, καὶ ἂν τὸν περιποιῆται τις ὡς πρέπει δὲν δυσφορεῖ ποτέ. Ὁ ὀδηγὸς τοῦ ζώου κἀθῆται συνήθως ἐπὶ τοῦ τραχήλου του, καὶ μεταχειρίζεται ἀγκυλωτὴν σιδηρὰν ῥάβδον, ἢ ὀβελόν, μὲ τὴν ὁποίαν κενᾶ τὴν κεφαλὴν ἢ τὰ νῶτα διὰ νὰ τὸ κινήσῃ εἰς τὰ ἔμπροσθεν ἢ νὰ τὸ κάμῃ νὰ στραφῇ. Ἀλλὰ συνήθως οἱ λόγοι ἀρκοῦσιν. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῶν ἐλεφάντων εἶναι ἐνίοτε τόσον ἰσχυρὰ καὶ μόνιμος, ὥστε μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπέθανον ἀπὸ τὴν λύπην, ὅταν ἔτυχεν εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ θυμοῦ των νὰ φονεύσωσι τὸν ὀδηγόν ἢ ἐπιμελητὴν των.

Πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς πυρίτιδος, οἱ ἐλέφαντες ἐνησχολοῦντο εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τὰ Ἀφρικανὰ καὶ Ἀσιατικὰ ἔθνη. Ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, λέγει ὁ Σχουτῶν, οἱ βασιλεῖς τῆς Κεϋλάνης, τῆς Πηγοῦ καὶ τῆς Ἀρακὰν μετεχειρίσθησαν τοὺς ἐλέφαντας εἰς τὸν πόλεμον. Γυμνὰ ξίφη ἐδέοντο εἰς τὴν προβοσκίδα των, καὶ ἐπὶ τῶν νῶτων των ἐγείροντο μικροὶ ξύλινοι πύργοι, οἵτινες περιεῖχον πέντε ἢ ἕξ ἄνδρας ὀπλισμένους μὲ ἀκόντια καὶ ἄλλα ὄπλα. Οἱ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ὅμως ἔμαθον τὴν φύσιν αὐτῶν τῶν τερατιῶδων πολεμιστῶν.

(Ἀκολουθεῖ).

## ΙΟΥΔΑΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

Οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὰς παραδόσεις των ἀναφέρουσι τὸν ἀκόλουθον περὶ τοῦ Ἀβραάμ μῦθον.

Παρόψιασθεῖς ποτε ὁ Ἀβραάμ ἐνώπιον τοῦ τυράννου Νεβρώδ, ἐβιάζετο παρ' αὐτοῦ διὰ νὰ προσκυνήσῃ τὸ πῦρ. Ἐμίγη Βασιλεῦ, τὸν εἶπεν ὁ πατήρ τῶν πιζῶν, δὲν ἤθελον

εἶσθαι προτιμότερον νὰ προσκυνήσω τὸ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ ἰσχυρότερον τοῦ πυρός, ὡς ἔχον τὴν δύναμιν τοῦ νὰ σβύη αὐτό;— Πολλὰ καλὰ εἶπεν ὁ Νεβρώδ, προσκύνησον τὸ ὕδωρ. — Συγχώρησόν μοι εἶπεν ὁ Ἀβραάμ σοχάζομαι ὅτι καλῆτερον εἶναι νὰ προσκυνήσω τὰ νέφη, ἅτινα εἶναι ἰσχυρότερα, διότι ταῦτα φερουσι τὸ ὕδωρ καὶ ρίπτουσι αὐτὸ ἐπὶ τῆς γῆς.— Προσκύνησον τὰ νέφη, εἶπε τεταραγμένος ὁ Νεβρώδ, ἅτινα ὁμολογεῖς ὅτι ἔχουσι τὸ αὐτὴν ἰσχύϊν.— Ἄλλ' ἂν ἡ ἰσχύς πρέπει νὰ ἴσται τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας μὲν, ἢ προτιμησις, εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, ὀφείλεται εἰς τὸν ἄνεμον ὅστις δύναται νὰ μεταφέρῃ ἔνθεν κάκεισε τὰ νέφη.— Βλέπω, εἶπεν ὁ Νεβρώδ, ὅτι δὲν θέλομεν ἔχει καλὸν τέλος μετὸν φλόγαρον τοῦτον, Προσκύνησον τὸν ἄνεμον, καὶ θέλομεν σοὶ συγχωρήσειν ὅλας τὰς ἀσκήτους σε προτιάσεις.— Μὴ παροργίζεσαι Βασιλεῦ, εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, δὲν δύναμαι νὰ προσκυνήσω οὔτε τὸ πῦρ, οὔτε τὰ νέφη, οὔτε τὸν ἄνεμον, οὔτε κανὲν ἀπὸ τὰ ὅσα σὺ ὀνομάζεις Θεοίς. Ἡ δύναμις τὴν ὁποῖαν αὐτὰ ἔχουσι πηγάζει ἐξ ἑνὸς ὄντος, οὐ μόνον Παντοδυνάμοι, ἀλλὰ καὶ Πανοικτίμονος, καὶ Παναγάθου Δημιουργοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Καὶ αὐτὸν μόνον θέλω προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλω λατρεύσειν. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν θέλεις νὰ προσκυνήσῃς τὸ πῦρ, εἶπε μετὰ θυμοῦ ὁ τυραννος, ἀμέσως θέλεις αἰσθανθῆν τὴν μεγάλην αὐτοῦ δύναμιν. » Εὐθύς δὲ διέταξε νὰ ριφθῇ ὁ Ἀβραάμ εἰς καιομένην κἀμινον, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐρρόύσατο αὐτὸν ἐκ τῶν φλεγῶν τοῦ πυρός καὶ τὸν ἀπεκατέστησε πηγὴν εὐλογίας εἰς πολλὰ ἔθνη.

ΑΙ ΟΙΗΣΕΙΣ ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣ ΑΙ ΕΚ  
ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ.

Τίποτε δὲν συνεργεῖ τόσον εἰς τὸ νὰ κατα-  
σαθῶμεν ἀξιογελαστοί, ὅσον ἡ μαγία νὰ νομί-  
ζωμεν ἑαυτοὺς ἀνωτέροισ ἀφ' ὅ,τι εἴμεθα, ν'  
ἀποδίδωμεν εἰς ἑαυτοὺς ἀξιοτίμητα, τὴν ὁποῖαν  
δὲν ἔχομεν, νὰ σοχάζωμεθα, ὅτι προσηλόνο-  
μεν ὅλων τὰ ὄμματα, καὶ καθυποβάλλομεν ὅ-  
λων τὰς καρδίας, ἐνῶ μὲν ἀπὸ φρονίμης πα-  
ρατηρούμεθα ἀνθρώπους, οἱ δὲ ἄλλοι μᾶς  
διακρίνουσι μόνον διὰ τὰ εὐφραίνονται μετὰ βλά-  
βην μᾶς, καὶ νὰ μᾶς δεικνύωσιν, ὡς τῶν ἀξιο-